

NGỌC HẠNH – BÚT KÝ: CHÍN MƯƠI CHƯA CHẠC MÌNH LÀNH.

Chín Mười Chưa Chắc Mình Lành

Ngọc Hạnh

Tuần lễ này khí hậu vùng Hoa Thịnh Đốn tương đối mát mẻ, không còn nóng oi bức như những tuần lễ trước đây. Ban đêm trời hơi se lạnh. Hoa cúc có bụi đã ra hoa vàng xinh xinh, có bụi hầy còn đang chớm nụ. Cây Grappe Myrtle đã đầy hoa trong sân nhà Vân và rải rác nở hoa trong vườn nhà hàng xóm. Những bãi

còn trên các sân nhà đã có lá vàng rơi, dù phần lớn lá cây vẫn còn xanh um đầy trên cành. Trẻ em sắp đi học, các cô cậu sinh viên chuẩn bị trở lại trường. Các cô cậu lo mang hành trang vào các ký túc xá hay nhà trọ gần trường Đại Học. Trời sắp vào Thu, những ngày nghỉ hè thú vị qua rất nhanh theo lời các cháu Vân tích nui. Rồi đây các cháu sẽ gặp thầy cô giáo, bạn hữu cũ, mới.

Riêng Vân cũng dự vài buổi tiệc nhỏ do gia đình tổ chức để mừng và tiễn các cháu trở lại trường Đại học, bắt đầu năm học mới. Vân vui vẻ chúc các cháu học hành vui vẻ, nhiều sức khỏe, luôn may mắn trên đường học vấn. Trường Đại Học các cháu cách nhà khoảng 5, 3 tiếng lái xe. Nhớ lại cách đây $\frac{1}{2}$ thế kỷ, quê nhà việc đi học ngoại quốc thật khó khăn, chỉ dành cho con nhà giàu hay học trò giỏi, được học bằng chứng hạn. Nay ở Hoa Kỳ, việc học dễ dàng hơn. Chỉ cần học lực trung bình, mỗi năm đi điểm lên lớp. Ai học giỏi càng tốt, mang danh dự cho gia đình, trường lớp. Cô, cậu nào nghèo không có tiền đóng học phí cho nhà trường thì vay, tốt nghiệp đi làm trả tiền vay mượn sau. Ngoài ra 3 tháng hè các cô cậu sinh viên cũng có thể tìm việc làm để kiếm tiền tiêu vặt khi trở lại trường.

Cuối tuần vừa qua, con Vân rủ mẹ đi thăm “nhà ngoại ô” cách thành phố 90 phút lái xe. Nơi đó phần nào giống thôn quê Việt Nam, có trường Tiểu học, siêu thị, trạm chữa bệnh, nhà thờ, tiệm ăn nhanh, tiệm hair salon... Tuy nhiên các kiến trúc này đều nhỏ so với các nơi trong thành phố. Đường xe chạy có hai chiều tráng nhựa sạch sẽ. Nhà nào dù lớn hay nhỏ cũng có sân rộng rãi, cỏ xanh mướt, hoa tươi tốt vì máy tưới tự động. Có nhà trồng được bụi chuối xanh mướt nhưng không thấy trái. Có lẽ chỉ để làm cảnh cho vui vì mùa Đông chúng chết và mùa Xuân mọc trở lại nhưng chỉ có lá mà thôi.

Vân cũng thích “nhà ngoại ô” vì cảnh trí có nơi khá giống thôn quê miền Nam Việt Nam. Khi ra khỏi thành phố nhiều cao tốc, cầu vượt, xe qua lại lu bù là thấy đồng ruộng, nhà cửa thưa thớt. Xe chạy ngang qua các ruộng bắp, ruộng đậu nành, hay những loại hoa màu khác. Mênh mông, bạt ngàn, xanh um, trù phú. Cảnh

đồng quê làm Vân nhớ những ruộng lúa bát Đống Tháp và các nơi miền Tây Việt Nam mà 1/2 thế kỷ Vân không 1 lần trở lại thăm viếng.

Con Vân chỉ có thể ra “nhà ngoại ô” vào ngày nghỉ. Khu vực này còn có 2 nhà của người Việt Nam, thường chỉ có mặt vào cuối tuần. Tuy nhiên nhà nào cũng có người cắt cỏ, cào lá vào mùa Thu khi lá vàng rơi trên sân sau, sân trước. Những người này tuy gọi là người làm vườn nhưng họ không trông nom vườn hoa cho chủ nhà. Họ chỉ cắt cỏ, cào lá mà thôi. Ai thích trông hoa thì tự săn sóc lấy.

Tưới hoa có nước tự động nhưng chủ nhà phải bón phân, tỉa cành, cắt lá, hoa của mình. Để chúng mọc hay bò tùm lum, hàng xóm sẽ phàn nàn. Thường con Vân ra đó là lao động, xén cây, tỉa lá... không mấy khi nghỉ ngơi hoàn toàn. Còn chẳng đèn vào vườn hoa cho chúng tự động cháy sáng vào đêm theo giờ ấn định nữa chứ. Dây đèn thì dẫu vào cỡ nào không chú ý sẽ không thấy vì dây đèn cũng màu xanh...

Những sợi dây này là nguyên nhân làm Vân vấp té tuấn rơi, đau điếng mà không thể phàn nàn.

Con Vân đã nhận ra là không được ra ngoài vườn một mình, không cắt lá tỉa cành chỉ có nhưng Vân vẫn tự động làm theo ý mình.

Hôm nay xe vừa xuống xe Vân ra vườn hoa trước trong khi con còn lu bu đem thức ăn vào nhà.

Hoa khá đẹp. Những loại hoa mùa Hè đổ nước nên tươi tốt. Vân thấy một loại dây leo tím bầy bò lên cây hoa nên bước vào kéo chúng xuống. Khi trở ra Vân vướng sợi dây điện, té ngã cái rầm, trán đập lên nền xi măng rồi lăn đi nhè, đau ối là đau. Sờ tay lên trán, 2 đầu gối thấy cục u to khoanh bằng trái chanh cắt đôi nhưng không chảy máu. Ngoài ra không thương tích chỗ nào khác. Vào nhà con thấy trán bị u sợ cái đầu sanh chuyện nên gọi bác sĩ quen. Ông bác sĩ bắt Vân nghỉ ngơi, chườm nước đá và phải vào nhà thương chụp hình nếu thấy nhức đầu hay có

triệu chứng lạ. Bác sĩ còn khuyên Vân nên đi th□ xem có ngay hàng th□ng l□i không, gi□ng như c□nh sát th□ người say rượu. T□i con ph□i canh chừng m□i 2 ti□ng xem có triệu chứng b□t thường, khó ng□... Dĩ nhiên là Vân không đi nhà thương, không chụp X-Ray vì ngoài cái trán, đ□u g□i u và tr□y da rướm máu chút ít, mọi việc khác đ□u bình thường

Hôm sau ch□ u trên trán xẹp xu□ng nhưng mũi và má thì hơi sưng đ□. C□ nhà tr□ v□ thành ph□ vì con gái đã l□y hẹn khám bệnh online do Vân không chịu đi bác sĩ. Cô bác sĩ tr□ tươi cười xinh đẹp hiện lên màn □nh cho bi□t n□u đã 2 ngày không triệu b□t thường thì không c□n X-Ray nhưng n□u bu□n nôn hay nhức đ□u là ph□i gọi xe cứu thương đi bệnh viện ngay.

Hai ngày đ□u ch□ có trán, đ□u g□i Vân bị u và sưng nhưng đ□n ngày thứ 3 sau khi té thì mũi và 2 bên má bị hơi sưng to. Ngày thứ 4 v□t sưng 2 bên má thành màu tím như trái cà tím, không đau nhưng trông ghê quá. Vân sinh hoạt bình thường, không th□y khó chịu chi c□. Nghĩ lại hơn 90 tu□i Vân mới té l□n đ□u tiên mà té nặng. Tr□ con th□y cái mặt b□m tím c□a Vân ch□c sợ hãi l□m. Thì ra “chín mươi cũng chưa ch□c là mình được lành lặn” Thật là “bụng làm dạ chịu, ch□ng dám trách ai’’. Đúng là một phen bị hú h□n hú vía, may mà không bị ch□n thương hay gãy xương c□t gì. Giờ nghĩ lại giật c□ mình, h□i hận sao lại quá □ y. Con đã dặn không được ra vườn một mình. Tự ý ra vườn cho bị té làm phi□n con tr□ lo l□ng, bạn bè bận tâm. Các bạn, con cháu □ xa di□n thoại, điện thư thăm h□i, mang quà đ□n vi□ng. Vân r□t cảm ơn và áy náy vô cùng.

Theo lời bác sĩ nh□c nh□ Vân còn nhớ được là khi bị té sưng trán u đ□u có những việc c□n làm như sau:

- 1/ khi mới té bị sưng hay u đ□u: Chườm nước đá
- 2/ Ngày thứ 2, chườm khăn □m nơi bị sưng hay b□m
- 3/ Đi Bác Sĩ hay đ□n ER ngay n□u nhức đ□u hay bu□n nôn...

Từ kinh nghiệm khá nguy hi□m này, Vân mu□n g□i vài lời khuyên

đón quý độc giả, đặc biệt nhất là những vị cao niên. Bác sĩ và các nhà khoa học đều dặn dò mọi người hàng ngày phải cố gắng đi ra ngoài hoạt động cho máu huyết lưu thông, tinh thần minh mẫn, và thân thể tráng kiện. Nhưng quý vị hãy thật cẩn thận, đi đứng chậm rãi, nhìn kỹ dưới chân, để tránh những chướng ngại vật làm cản bước và vấp ngã. Và đừng quên lại là mình vẫn đang khỏe, tư ý làm những việc khó khăn, ngoài sức của mình, rồi ro té ngã sẽ làm hại bản thân, làm phiền con cháu, và người thân xung quanh.

Người viết xin chân thành cảm ơn tất cả quý anh chị em xa gần đã thương tình thăm hỏi, tặng quà trong dịp bị té ngã này. Vẫn thật xúc động vô cùng. Xin cầu chúc quý vị và gia đình luôn bình an khỏe mạnh, vạn sự như ý.

Xin ơn trên ban bình an, phước lành cho anh chị em, đồng bào Việt Nam và dân chúng Hoa Kỳ, những người có lòng tốt đã giúp đỡ chúng ta các phương tiện buổi đầu định cư nơi xứ lạ

Xin có mấy câu văn vần tặng độc giả:

CHÚC BÌNH AN

Gần nửa đời người xa cội hương

Rất may con cháu, bạn bè thương

Chín mươi tuổi rồi đôi chân khỏe

Một phút té nhào sợi thép vương

Chợt nhớ quê nhà, nơi viễn xứ

Và thương trò cũ, chốn xa trường

Cầu mong tất cả luôn an lạc

Hạnh phúc yên bình khắp bốn phương.

Virginia, tháng 8/25

Ngọc Hạnh